

Procedure for the Oleh

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קלט סעיף ד
 ג' ה' ג' כל הקורים (טו) ה' יב' מברכים ד' לפניה ולאחריה, ו' יג' ופותח הספר < (יד)
 קודם שיברך * (טז) < ד' ורואה ה' הפסוק שצריך להתחיל בו (יז) ו' יד' ואחר
 כך יברך; < ה' ז' ולאחר שקרא, ז' ז' טו' גולל ומברך. (הגה: ובשעה שמברך ברכה
 ראשונה (יח) טז' יהפוך פניו על הצד, שלא יהא נראה כמברך מן התורה (כל בו); ונראה
 לי ח' דיהפוך פניו לצד (יט) ח שמאלו)

משנה ברורה סימן קלט ס"ק טז
 (טז) ורואה הפסוק - כדי שידע על מה הוא מברך:

Anything about kissing before? (we already discussed **kissing upon completion** as well as **holding**- cheftza & reenactment)

All you need to do?

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק יב
 הלכה ה
 כל אחד ואחד מן הקורין פותח א ספר תורה ומביט למקום שהוא קורא בו,
 ואח"כ אומר ברכו

What we are trying to Accomplish & Particular Chiba

שערי אפרים שער ד

ג' העולה לתורה, הסגן או הקורא פותחין לו ומראים לו המקום שיתחיל לקרות
 משם כדי שידע על מה הוא מברך, ונוהגין שהעולה לוקח הטלית או המעיל של
 הס"ת ומעבירו על מקצת העמוד במקום שיש לו לקרות, ונושק הטלית או המעיל
 והוא מנהג וותיקין כמו שאכתוב לקמן^ט. וקודם שמתחיל לברך^י חוזר וגולל וסותם
 הספר בשעת הברכות ובגמר הברכות חוזר ופותח וקורא, "ויש מי שכתב שיניח

ומכ"ש אם למעלה אינו מחובת יום זה כלל, ולעולם אין מתחילין אלא ממקום
 הראוי. ואם הראו לו בעמוד אחר צריך לחזור ולברך אע"פ שגם אותו העמוד היה
 מגולה בשעה שפתח לקרות, מ"מ אין דעתו על עמוד אחר כ"א על אותו עמוד
 שהראו לו ואף שאינו מכוון על מקום הקריאה ממש, ומזה יצא מה שנוהגין להעביר
 עם הטלית על אורך מקצת היריעה באותו מקום שמראין לו לקרות לנשקו נשיקה
 של חיבה וכמש"ל^כ, לפי שבזה מגלה דעתו שחביב עליו לקרות מכל הכתוב כאן,

The “danger:

רח שלחן הלכות קריאת ספר תורה סימן קל”ט הטהור:

ח יניח שתי ידיו על שני עמודים או על ס”ת בהפסק טלית ופותח ורואה הפסוק ולא ימשמש בטליתו על הכתב כמנהג בורים [יב] וחוזר וסותם ומברך ומשתחוה להשי”ת נגד הספר קודם ברכה, ויכוין בשני ידיו יד ימין אהי”ה אל”ף ה”י יו”ד ה”י עם י”ד אותיות שהם י”ד פרקין שביד, יד שמאל אהי”ה אל”ף ה”ה יו”ד ה”ה עם י”ד אותיות שבי”ד פרקין קס”א קנ”א עם כ”ח פרקין הוא ספר ואח”כ תכוין ליכלול השמאל בימין ואחר הברכה קודם הקריאה תסלק יד שמאל וישאר ימינך לבדה אוחו בס”ת כל זמן שתקרא [יג]:

No Worry

דברי ישראל - חלק א - וועלץ, ישראל בן צבי, 1887-1973

פרנק ומסתמא דש”ס ע”ז משמע עכ”ח ללא חששו גם לגרס מחיקה כמוצן, ועתה לאחר שמלאנו לו חזר והוא הגאון בעל בית ארי הנ”ל וגם הגאון הצדיק דמאדע שליט”א כתב ג”כ דהוא נובג ג”כ לנגוע בחוטי זלית ומעשה רב גדול [ועי’ מס’ פסחים דף קי”ז סו”א חס בקשת ליתנוק היתלה צאילן גדול עפירשז”ל ועיי”ש בגליון מסורת הש”ס מה שהביא דזה מעריך ערך חנק] ע”כ לענ”ד לא רק שלא לבעל המנהג חלא ראוי לקיים מנהג קדמון (ויעוי’ צס’ שו”ת יוסף אומן [מהגאון הקדוש בעל דרכיו ז”ל] סי’ ר” שהתאמן עלמו להחזיק הנקודות הדדירות ומורגלות צפי כל המון ישראל, וכן המנהגים מה שהחזיקו כל ישראל צשנים קדמוניות, ועיי’ גם

The Rebbie

שערי הלכה ומנהג או”ח סי’ פ”ה

הנהגת העולה לתורה

בעלי לתורה: אחיזה ב”עץ חיים” על ידי הטלית¹. פותח הספר תורה, נוגע בטליתו בתחילת² מקום הקריאה ובסופו, נושק הטלית במקום שנגע בס”ת, גולל³ הס”ת, מפנה פניו, קצת, לימין ומברך, פותח הס”ת, אומר בלחש⁴ — חוץ ממקומות מיוחדים, אחר הקורא. בגמר הקריאה נוגע בטליתו בסוף מקום הקריאה, ואח”כ בתחילתו, נושק הטלית במקום שנגע בס”ת, גולל, פונה לימין ומברך.

#18 5779

Kissing & Erasing the Letters